

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.18. Donatio Pipini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII.
A. C. 755.

Jesu Christi non animæ sunt, sed corpora. Promissiones bonorum temporalium antiquæ Legis cum pollicitationibus Spiritualium donorum Evangelii miscentur, & argumenta, quæ Religio habet sanctissima, in causa Reipublicæ adhibentur. (*)

§. XVIII.

Donatio Pipini.

Pipinus summis precibus exoratus in Longobardiam cum universis viribus movit; cumque in finibus Italiæ esset, Romam pervenerunt Legati Imperatoris Constantini Gregorius Prototartarius & Joannes Silentarius ad Pipinum pro-

(*) Poterat utique, & Sancta intentione poterat, Stephanus Papa, præsertim consentiente populo Romano atque pensatis illorum temporum adjunctis, impedire, ne Longobardi Ducum Romanum & Exarchatum suæ potestati subjicerent, poterat ad eum finem obtinendum etiam argumenta spiritualia adhibere. Sedes reliquæ Patriarchales in Orbe Christiano, scilicet, Alexandrina, Antiochena, Jerosolymitana sub jugo Saracenorum tantum non oppressæ gemebant. Sedem Constantinopolitanam Imperatorum Græcorum vexabat insania. Non ergo miremur, quod tandem Pontifices crediderint, ad Fidem Catholicam per totum Orbem
facilius

proficiscentes. Eos docuit Papa, adve-
nire in Italiam Pipinum, quod prope
ipforum fidem superabat, atque addito
Legato, qui suo nomine Regem adiret,
in Franciam dimisit. Illi itinere mari-
timo Massiliam contendunt, ubi comper-
to, quod Pipinus jam Longobardorum
ditiones invasisset, hoc nuncio perterri-
ti, Legatum Papæ Massiliæ distinere co-
nantur, ne Regem Franciæ adiret, sed cum
frustra essent, Gregorius Legatorum alter
ad Regem properans, eundem prope Ti-
cinum habuit. Ibi igitur vehementer
rogat, addens promissa ingentia, ut Im-
peratori Ravennam, ceterasque, quæ Ex-
archatus fuerant, Civitates restituere-
ret.

Sæcul. VIII.
A. C. 755.

facilius propagandam, & Splendorem Cathedræ
S. Petri conservandum, optimam fore rationem,
si Ecclesiæ Romanæ illam libertatem & immu-
nitatem, quam non a Longobardis, sed a Regi-
bus Francorum sperabant, asserere omni virium
contentione adlaborarent. Præterea permisit
Deus, ut illam felicitatem & prosperitatem in
rebus temporalibus, quam Stephanus Papa in suis
epistolis Regibus Francorum promisit, si Patroni
& Defensores Romanorum esse vellent, sequenti
tempore abunde consequerentur. Hæc & pluri-
ma alia, quæ ad purgandum Stephani & Pauli
Pontificum factum adduci possunt, considerare
Fleurium oportuisset, & ab acerba censura ab-
stinere.

Sæcul. VIII.
A. C. 755.

ret. (*) Rex memor, quod in Conventu Carisiacensi hæc omnia Ecclesiæ donasset, respondit; nullatenus se concessurum, ut hæc Provinciæ e potestate S. Petri & Ecclesiæ Romanæ eriperentur, affirmans jurejurando, se nullis præmiis humanis inductum, tot præliis objecisse caput, sed amore S. Petri, & spe veniam suorum peccatorum promerendi; denique, quidquid sibi mundus promitteret, nunquam eo adduci posse, ut fidem datam falleret, & S. Petrum promissis fraudaret. Hoc Responso dato Legatum Imperatoris Romam per aliam viam misit, Civitatem vero Ticinensem cum ad ultima redegisset, Longobardorum Rex pacem rogavit promittens, se pacta anni superioris servaturum, & Civitates omnes redditurum, quas Rex Pipinus S. Petro, Ecclesiæ Romanæ & omnibus Pontificibus in perpetuum donavit. Hujus Donationis litteræ in tabularia ejusdem Ecclesiæ repositæ sunt. Pipinus in Franciam rediens Abbati Fulrado, viro sibi a consiliis, mandavit, ut suo nomine Civitates reciperet. Is cum Delegatis Regis Aistulphi primum Ravennam, & deinde in omnes Pentapolis & Æmiliæ civitates

Cont. 4.
Fred. n.
121.

(*) Simplicem profecto Græcorum Imperatorem! si credidit, Italiam nudis verbis servari posse.

vitates se contulit, quarum Claves ablatas Romæ cum exarata Regis Pipini Donatione super Confessionem S. Petri deposuit. Hac ratione Papa in possessionem Civitatum viginti duarum immissus est, scilicet Ravennæ, Arimini, Pisauri, Fani, Cæsena, Senogallia, Aesii, Fori Popilii, Fori Livii, Castricari, Montis Fereutri, Acerragii, quod hodie ignoratur, Montis Lucari, forte illius urbis, quæ hodie Noceria dicitur, Serravallis, S. Mariniaci, Bobii, Urbini, Callii, Lucceolorum prope Candianum, Eugubii, Commacli, & Narniæ. Ita hæ Civitates ab Anastasio enumerantur, atque hoc Ecclesia Romana Principatus terreni nata est fundamentum.

§. XIX.

Ecclesia Ultrajectensis.

Sanctus Bonifacius Archiepiscopus Moguntinus comperta Papæ Stephani II. * electione datis ad eum litteris Communionem Sacræ Sedis, consilia & præsidium, quod ab Antecessoribus ejus, Gregoriis & Zacharia accepisset, petiit. Dicit se jam annis triginta sex S. Sedis Legatum esse; unde annus 754., si initium ducatur ab anno 718., dispicitur. Subjungit: *Rogo, ne mihi subirascaris, quod tardius ad te miserim. Quippe me plusquam triginta Ecclesiæ*

Sæcul. VIII.
A. C. 755.

ep. 91.

* Stephani III.

Sup. l. XLI.

§. 34.